

Nya uppbördsregler

Av assessorn S. Widmark

I maj i år lämnades till riksdagen prop. nr 130 med förslag till förordning om ändring i uppbördsförordningen m. fl. författningar. Propositionen grundades på uppbördsutredningens båda betänkanden "Uppbördsfrågor" (SOU 1965:23) och "Skatteavdrag på konkursgäldenärs inkomst" (Stencil Fi 1966:7). Ordförande i utredningen var t. o. m. den 31 maj 1961 hovrättspresidenten Erik Åqvist. Sedan dess är rättschefen Erik Reuterswärd utredningens ordförande. Övriga ledamöter är avdelningschefen Bertil Ehnбом, landskamreraren Rolf Lindqvist och länsassessorn Gustaf Åhström. Expert i utredningen är rådmannen Axel Öberg och sekreterare uppbördsintendenten P. G. Linde.

Propositionen behandlade också vissa frågor till följd av övergången till ADB inom folkbokförings- och uppbördsväsendet.

Riksdagen har numera antagit propositionen i stort sett oförändrad (BevU 53, rskr 336). Ett antal författningar har nyligen utfärdats, förutom uppbördsförordningen (UF; i nytryck se SFS 1967:625) och övriga författningar som föreslogs ändrade i propositionen, även en ny uppbördskungörelse (UK; SFS 1967:626) och några andra kungörelser som avser ändringar i vissa bestämmelser som har anknytning till debitering eller uppbörd. De nya reglerna, som i stort sett skall tillämpas från ingången av nästa år, skall nedan beröras i sina huvuddrag.

Företrädare för det allmänna i uppbörds-mål, m. m.

Det ofta påtalade behovet av en företrädare för det allmänna i uppbörds-mål, alltså någon som regelmässigt kan föra det allmännas talan i frågor om uppbörd, har tillgodosetts genom inrättandet av ett allmänt ombud i varje län, vilken tillagts förevarande uppgift. Enligt departementschefens uttalande i propositionen bör uppgiften anförtros länsstyrelsetjänsteman, som i sin vanliga tjänst inte deltar i prövningen av uppbörds-mål. Ombudet skall ha en ersättare.

Ombudets talerätt är inte lika i alla instanser. Hos lokal skattemyndighet kan ombudet endast yrka att arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt. Han kan också hos länsstyrelsen anföra besvär över lokal skattemyndighets beslut rörande sådan ansvarighet. Departementschefen framhåller att nu berörda regler påkallas särskilt av behovet av att sådan ansvarighet görs gällande reservationsvis om det är tveksamt vem som är att anse som arbetsgivare. Givetvis kan ombudet föra talan även mot länsstyrelsens beslut rörande arbetsgivares skatteansvar men dessutom mot länsstyrelsens beslut i fråga om restavgift, ränta på kvarstående skatt eller riksrevisionsverkets iakttagelse vid granskning av debitering. Ombudets talerätt är däremot inte sakligt begränsad i vad gäller fullföljd mot kammarrättens utslag. Ombudet kan höras i uppbörds-mål hos länsstyrelsen och skall yttra sig i så-

dana mål hos kammarrätten och Kungl. Maj:t. En viktig utvidgning i förhållande till uppborädsutredningens förslag innebär bestämmelsen att ombudet får anföra besvär till skattskyldigs eller arbetsgivares förmån.

Nu berörda bestämmelser om det allmänna ombudet finns i UF. Kompletterande regler har införts i UK. Bl. a. skall lokal skattemyndighet överlämna ärende om arbetsgivares ansvarighet för arbetsgavarens skatt till det allmänna ombudet, om myndigheten funnit det tveksamt vilken arbetsgivare som är ansvarig för skatten eller att ingen arbetsgivare är ansvarig. Beslut enligt UF, som kan överklagas av ombudet, skall tillställas denne mot bevis. Det tillkommer CFU att förordna allmänt ombud och ersättare för ombudet.

I förevarande sammanhang behandlas i propositionen behovet av ytterligare begränsningar i besvärsrätten vad angår länsstyrelsens beslut i uppborädsfall. Det godtagna förslaget innebär att besvär förbudet kommer att gälla även länsstyrelsens beslut rörande framställning om försätande i konkurs, ackordsförslag, avskrivning av skatt och föreläggande av vite.

Anstånd med inbetalning av skatt

De nu antagna reglerna om anstånd med betalning av skatt innebär en väsentlig utvidgning av anståndsmöjligheterna i förhållande till de nu gällande. Lokal skattemyndighet skall kunna medge anstånd om taxeringsintendenten anfört besvär över taxering till den skattskyldiges förmån eller om han tillstyrkt den skattskyldiges taxeringsbesvär eller ansökan om anstånd, om taxering blivit felaktig på grund av uppenbart förbiseende eller den

skattskyldige dubbeltaxerats. Vidare kan myndigheten medge anstånd om den skattskyldige gjort ansökan enligt förordningen om särskild skatteberäkning för makar eller skatten blivit för hög på grund av fel vid debiteringen. Om preliminär skatt som skall gottskrivas den skattskyldige kan beräknas överstiga den slutliga skatten och bli avkortad föreligger också möjlighet för den lokala skattemyndigheten att ge anstånd med skattebetalningen.

Remissinstansernas intresse för anståndsfrågorna synes i huvudsak ha rört möjligheten att få anstånd i fall då betalningen av skatten skulle medföra betydande skadeverkningar eller framstå som *uppenbart* obilligt. I dylikt fall föreslog utredningen att länsstyrelsen skulle få meddela anstånd. Propositionens förslag innebär en viss uppmjukning av utredningens förslag och uttalanden kring förslaget. Det skall sålunda vara tillräckligt för anstånd att erläggandet av skatten framstår som "obilligt". Departementschefen uttalar bl. a. att tillräckliga skäl inte föreligger att utesluta skattskyldiga med löneinkomster från den behandlade anståndsmöjligheten, detta i motsats till vad utredningen tänkt sig, och vidare att det vanligtvis måste anses obilligt att utkräva skatt utan att lagakraftvunnet beslut föreligger om taxeringsintendenten driver viss fråga för att få prejudikat.

För anstånd i bevärsfall fordras emellertid att den skattskyldige ställer säkerhet hos länsstyrelsen, som dock kan befria från denna skyldighet, om det kan antas att skattebeloppet kommer att erläggas utan att säkerhet ställs. Departementschefen uttalar att intecknat skuldebrev inte kan generellt avvisas som säkerhet och anser vidare att man knappast bör ställa sig så avvisande som utredningen i frågan

huruvida aktier skall kunna godtas som säkerhet.

Länsstyrelsens möjlighet att ge anstånd med erläggandet av skatt omfattar enligt de nya reglerna också de fall då ansökan gjorts eller besvär anförts rörande skatteberäkning för ackumulerad inkomst, dödsbos skattebefrielse, beträffande avkortning enligt den s. k. 80 %-regeln eller befrielse från ränta på kvarstående skatt. De nya anståndsreglerna skall i tillämpliga delar gälla även allmän varuskatt.

Enligt en uttrycklig bestämmelse kan meddelat anstånd återkallas om skäl föreligger. I allmänhet får anstånd beviljas längst intill dess två månader förflutit från dagen för beslut med anledning av ansökningen eller besvären. Undantaget avser anstånd i fall då preliminär skatt beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt.

Enligt gällande regler får besvär inte föras över länsstyrelsens beslut i fråga om anstånd med inbetalning av skatt. Härvidlag innebär de nya reglerna inte någon ändring.

Skatteavdrag när debetsedel inte lämnats, m. m.

Gällande regler innebär att avdrag vanligen görs med 25 % av lönen när debetsedel inte lämnats, vare sig fråga är om preliminär skatt eller kvarstående skatt. De antagna bestämmelserna innebär en radikal ändring i denna huvudregel i syfte att erlagd preliminär skatt bättre skall stämma med den slutliga och för att minska möjligheten att skjuta upp skattebetalning genom underlåtenhet att lämna debetsedel till arbetsgivare.

Avdrag på lön som inte avser bestämd tidsperiod — även vid korttidsanställning — skall sålunda göras med 110 % av ko-

lunnen för ogift utan barn — kolumn 1 — enligt skattetabellen för den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas. Enligt anvisning till 40 § UF bör arbetsgivarens val av skattetabell för detta schablonavdrag godtas om det förelegat skälig anledning att tillämpa tabellen i fråga.

Skatt på oregelbunden inkomst skall i fortsättningen dras av med 30 %, när inkomsten inte uppbärs vid sidan av lön för viss tid och den lokala skattemyndigheten inte bestämt annat skatteavdrag. Lämnas i sådant fall inte skattsedel på preliminär skatt, betraktas ersättningen som månadslön och skatteavdraget beräknas med den förhöjning som gäller vid löneinkomst om debetsedel inte lämnats. För skatteavdrag på oregelbunden inkomst vid sidan av lön skall CFU utarbeta särskilda tabeller. Om debetsedeln uteblir förhöjs skatteavdraget enligt huvudregeln med 10 %.

Vissa minimibelopp för förhöjningen av avdrag enligt skattetabell har införts av praktiska skäl och för att höjningen skall få någon betydelse även vid låga inkomster.

Om den skattskyldige inte lämnar debetsedel på kvarstående skatt skall avdrag för sådan skatt göras med belopp som motsvarar preliminärskatteavdraget. Gällande regel att kvarskatteavdrag inte görs vid korttidsanställning har dock inte ändrats.

En annan bestämmelse modifierar de nya reglerna om skatteavdrag när debetsedel inte lämnats. Dessa regler skall nämligen inte tillämpas om arbetsgivaren fått besked om det rätta skatteavdraget från arbetstagarens lön. Huruvida sådant besked lämnas från den lokala skattemyndigheten eller länsstyrelsen är emellertid

alltjämt beroende på om myndigheten anser sig kunna tillmötesgå önskemål här om. En anvisning till 40 § UF har ändrats så, att arbetstagare har rätt att från arbetsgivaren få tillbaka det belopp som dragits av för mycket om inte särskilda hinder för återbetalning föreligger.

De nya reglerna om avdrag för kvarstående skatt när debetsedeln på sådan skatt inte lämnats tillämpas först år 1969.

Restavgift

Restavgiften skall utgå med oförändrat 4 % av skattebeloppet. Det lägsta beloppet för restavgift har däremot höjts från en krona till 10 kr.

Vidare införs en tilläggsavgift på skattebelopp som arbetsgivare innehållit men ej inbetalt. Tilläggsavgiften är 4 % på det oredovisade skattebeloppet och utgår fr. o. m. den sjätte månaden efter uppbörds månaden. Påslag görs med 4 % vid ingången av varje sjätte månad därefter till dess skatten erläggs eller fastställs till betalning. Påslaget är emellertid begränsat till 12 %. Avgiftens minimibelopp är detsamma som för restavgiften. Bestämmelserna om tilläggsavgift gäller även beträffande sjömansskatt.

Omdebitering, avkortning och restitution

I stort sett har godtagits utredningens förslag, att åtgärd enligt UF får vidtas oberoende av lagakraft på beslut eller utslag som grundar åtgärden. Undantaget gäller restitution i taxeringsmål, om taxeringen fastställts till lägre belopp än taxeringsintendenten yrkat eller medgivit. I sådant fall kan denne anmäla hinder för restitution, som då inte får ske utan att säkerhet ställs i samma ordning som vid

anståndsbeslut. Det allmänna ombudet har samma möjlighet att hindra restitution i mål där ombudet har besvär rätt.

Preskription av skatt

De nya preskriptionsbestämmelserna ansluter sig nära till gällande praxis i fall då uttryckliga bestämmelser saknas. Huvudregeln, att åtgärder för uttagande av skatt inte får vidtas mot skattskyldig senare än fem år efter det uppbördsår då skatten skulle erläggas enligt verkställd debitering, är oförändrad. I fråga om särskilt uppdebiterad A-skatt räknas preskriptionstiden från fastställelsen. En nyhet är preskriptionsförlängningen när mål är beroende av kammarrättens eller regeringsrättens prövning och anstånd med skattebetalningen medgetts. Utslag i sådant mål får alltid verkställas inom en tid av två år från utgången av det uppbördsår då utslaget meddelades.

Departementschefen gör ett uttalande i propositionen beträffande tolkningen av nämnda huvudregel i ett visst fall, nämligen i frågan huruvida försäljning av utmätt egendom kan göras sedan preskriptionstiden löpt ut. Härvidlag ansluter sig departementschefen till den åsikt som justitiekanslersämbetet uttalat i sitt yttrande över utredningens förslag, nämligen att endast själva utmätningen måste göras inom preskriptionstiden.

Särskilda preskriptionsregler har införts beträffande preskription av arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt. Har skatt dragits av men ej inbetalats gäller femårspreskription för fastställelse av ansvarigheten; åtgärder för skattens uttagande får inte vidtas om fem år förflutit från utgången av det uppbördsår då fastställelsebeslutet meddelades. Har däremot skatteavdrag felaktigt underlåtit,

får varken arbetsgivarens ansvarighet fastställas eller åtgärder för skattens uttagande vidtas sedan kravet mot arbetstagaren preskriberats. Dock gäller en särskild preskriptionsförlängning i det fall då ansvarighetsfrågan förts upp till skattedomstol. Har kammarrätten eller regeringsrätten ålagt arbetsgivare sådan ansvarighet som nu är i fråga, får utslaget alltid verkställas inom två år från utgången av det uppbördsår då utslaget meddelades. Departementschefen erinrar i sammanhanget om att arbetsgivare som betalt skatt i skattskyldigs ställe torde ha en sådan fordran mot den skattskyldige för vilken inte gäller UF:s preskriptionsbestämmelser.

Arbetsgivarna och uppbördsförfarandet

De nya vitesbestämmelserna i UF har fått en liknande utformning som motsvarande bestämmelser i taxeringsförordningen. Förutom som hittills länsstyrelsen får även den lokala skattemyndigheten förelägga vite, som ej får bestämmas under 100 eller över 5.000 kr. Talan får ej föras mot lokal skattemyndighets beslut varigenom vite förelagts. Utdömandet av vitet tillkommer alltså länsstyrelsen.

Vad utredningen föreslagit om ställföreträdarens ansvarighet för arbetstagares skatt har fått en något annorlunda utformning i propositionen. Ansvarigheten, som avser den som på grund av sin ställning faktiskt företrätt den skattskyldige juridiska personen (arbetsgivaren) och uppsåtligt eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala innehållit skattebelopp, har fått karaktären av ett enskilt anspråk som kan utdömas i brottmål eller, om åtal inte

väckes, kan framställas i civilprocess. Betalningsskyldigheten kan jämkas eller efterges när särskilda skäl föreligger. I princip gäller samma preskriptionstid för åtgärder mot ställföreträdare som för arbetsgivarens ansvarighet. Dom mot ställföreträdare kan dock alltid verkställas inom två år från utgången av det uppbördsår då domen vunnit laga kraft. Ställföreträdare som erlagt skattebelopp på grund av ifrågavarande ansvarighet kan kräva betalning av arbetsgivaren i samma ordning som enligt 76 § UF gäller för arbetsgivares regressrätt mot arbetstagare för erlagt skattebelopp.

Räntefrågor

Propositionen följer utredningens förslag, att rättelse av felaktighet i debitering eller avräkning skall medföra justering av kvarskatteränta och ö-skatteränta medan ändring i taxeringen endast kan medföra nedsättning av kvarskatteränta eller höjning av ö-skatteränta. Höjning av taxering genom utslag av skattedomstol medför dock att den skattskyldige går förlustig den ränta som han tillgodoräknats vid tidigare nedsättning av taxeringen. Restitutionsräntan på preliminärskatt skall räknas från den 1 januari året efter taxeringsåret och utgår också på den uträknade ö-skatteräntan. På annan skatt räknas restitutionsräntan från två olika tidpunkter, beroende på om skatten erlagts under förra eller den senare hälften av ett kalenderår. I första fallet räknas räntan fr. o. m. den 1 juli under kalenderåret och i det senare fallet fr. o. m. den 1 därpå följande januari. Ö-skatteränta skall utgå vid tillämpningen av bestämmelserna om ackumulerad inkomst, 80 %-regeln och särskild skatteberäkning för makar. Det

sista är en utvidgning av utredningens förslag, liksom bestämmelsen att ränta skall utgå med 5 % för år om anstånd med skattebetalning medgetts men yrkad nedsättning av taxeringen uteblir.

Tillkommande skatt

Nettometoden vid beräkning av tillkommande skatt har lagfästs genom föreskriften att sänkning av viss skatt vid ändrad debitering avräknas mot höjning av annan skatt vid debiteringen. Som utredningen föreslagit har detta medfört en ändring i bestämmelserna om uppbörd enligt lagen om allmän försäkring till följd av att höjning av tilläggsavgift i fortsättningen inte ovillkorligen medför att ny debetsedel utfärdas. Den nya bestämmelsen innebär att tilläggsavgift som inte ingår i slutlig skatt skall vara erlagd inom åtta månader efter utgången av den månad då underrättelse om debitering av avgiften meddelades den försäkrade.

Beloppsgräns i vissa fall

Den nuvarande beloppsgränsen i 68 § UF, som innebär att belopp under fem kronor inte restitueras, avser även kvarstående skatt, som inbetalts utöver debiterat belopp. Denna beloppsgräns har visat sig opraktisk och har därför slopats. Beloppsgränsen för restitution av överskjutande preliminär skatt och för krav på kvarstående skatt har höjts till 10 kr. Motsvarande bestämmelse har införts för krav på tillkommande skatt och restitution av annat än ö-skatt. Vid rättelse till skattskyldigs förmån av felaktighet i debitering eller avräkning gäller inte beloppsgränsen.

Utöver vad utredningen föreslagit har

gränsen för påföring av preliminär B-skatt bestämts till 300 kr för såväl hemortskommunen som annan kommun. Gränsen för uppdelning av kvarstående skatt på två uppbördsterminer, f. n. 50 kr, har höjts till 200 kr.

I detta sammanhang kan nämnas att såväl skatteavdrag som restavgift i fortsättningen skall jämnas till närmast högre hela krontal. För att restföring av bagatellbelopp skall undvikas skall kvarstående skatt som slutar på udda krontal uppdelas så att det högre beloppet erläggs under den andra terminen i stället för under den första terminen såsom f. n. är fallet.

Skatteavdrag på konkursgäldenärs inkomst

Det nuvarande förbudet i 10 § tredje stycket UF mot skatteavdrag på konkursgäldenärs inkomst upphävs. Konkursboet kan ansöka om minskning av skatteavdrag på konkursgäldenärs lön. Om det kan antagas att avdraget är större än den slutliga skatten, kan den lokala skattemyndigheten besluta att skatteavdraget skall minskas. Den preliminära skatt som innehållits för mycket skall då betalas till konkursboet. Länsstyrelsen utbetalar skattebeloppet om det inbetalts dit. Har det beslutats att skatteavdrag skall minskas, får arbetsgivaren inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om förhöjt skatteavdrag. Nu berörda bestämmelser gäller även vid införsel.

Bestämmelserna i UF kompletteras av vissa regler i nya UK om infordrande av yttrande från arbetstagaren innan minskning av skatteavdrag beslutas. Även arbetsgivaren skall delges sådant beslut. Konkursboet får uppbära innehållen skatt

som inte skall betalas till statsverket direkt hos arbetsgivaren, som är skyldig att utbetala beloppet senast vid den tidpunkt när det eljest bort inbetalas till statsverket.

I anvisningarna till 40 § UF har införts en bestämmelse om att vid beräkning av existensminimum hänsyn skall tas till vad den skattskyldige har att avstå till konkursboet av sin lön.

Ändringar till följd av ADB-systemet, m. m.

Här berörs endast de viktigaste ändringarna på grund av ADB-systemets införande. Hit torde få räknas den nya definitionen av slutlig skatt, som blivit nödvändig på grund av att i fortsättningen inte kan exakt anges inom vilken tid sådant beslut skall föreligga som kommer att beaktas vid debiteringen av slutlig skatt. Med slutlig skatt avses sålunda skatt som påförts vid den årliga debiteringen på grund av taxeringsnämnds beslut eller på grund av annat beslut som enligt gällande föreskrifter skall beaktas vid sådan debitering. Tillkommande skatt är skatt som skall erläggas på grund av eftertaxering eller enligt beslut om debitering sedan påföringen av slutlig skatt avslutats.

Såsom CFU föreslagit har kommunal myndighet fått samma rätt till summarisk skatteredovisning enligt 53 § UF som statlig myndighet. Även hushållnings-sällskap med stadgar fastställda av Kungl. Maj:t och skogsvårdsstyrelse har tillagts sådan rätt. Arbetsgivare med minst 50 arbetstagare får rätt till summarisk redovisning efter tillstånd av länsstyrelsen. F. n. skall antalet anställda vara minst 100.

CFU hade föreslagit att länsstyrelsens befogenhet att rätta fel till skattskyldigs nackdel vid debitering eller avräkning skulle överflyttas till den lokala skattemyndigheten. Förslaget har influerat i propositionen och utvidgats till att avse även fel till arbetsgivares nackdel. Vidare har lokal skattemyndighet getts möjlighet att självmant till skattskyldigs eller arbetsgivares förmån rätta felaktighet vid skattepåföring.

Enligt en ny anvisning till 39 § UF har CFU möjlighet att medge att preliminär A-skatt som skall utgå enligt skattetabell får beräknas till annat belopp än som anges i tabellen under förutsättning att avvikelserna är ringa. Bestämmelsen betingas av att arbetsgivare kan ha maskinprogram som inte tillåter att skatteavdragen beräknas exakt enligt tillämplig skattetabell.

Övriga frågor

Under förestående rubrik berörs i propositionen några frågor som inte har direkt samband med de utredningsförslag som legat till grund för den. Ett par av dessa frågor skall beröras här.

Enligt 68 § 5 mom. UF kan kvittning enligt 3 och 4 mom. samma paragraf göras även då den som är berättigad att återfå skatt har att erlagga sjömansskatt. Kvittningsmöjligheten har nu utvidgats till att avse även bevillningsavgift för särskilda förmåner och rättigheter samt kupongskatt. Bestämmelse om kvittning i motsatt situation har införts i förordningen angående bevillningsavgifter etc. och förordning om kupongskatt. Bestämmelserna betingas av att bosättningsfrågan är avgörande för om inkomstskatt å ena, eller bevillningsavgift och kupongskatt å andra sidan skall erläggas.

Genom en ny bestämmelse i 75 § UF har föreskrivits, att det tillkommer den lokala skattemyndighet som utfärdat eller haft att utfärda arbetstagarens debetsedel att besluta om arbetsgivares ansvarighet på grund av hans underlåtenhet att göra skatteavdrag. Frågan om vilken skattemyndighet som haft att besluta i dylika fall har ofta orsakat tveksamhet. Kravet att arbetstagaren skall anmanas att betala skatten innan arbetsgivaren kan krävas har mildrats. I UK har föreskrivits att rapport som rör underlåtenhet att göra skatteavdrag skall tillställas arbetstagaren. Rapporten och inkomna erinringar skall i sådant fall tillställas den lokala skattemyndigheten som utfärdat arbetstagarens debetsedel om denna myndighet är en annan än den som upprättat rapporten.

Ansökan om tillämpning av 80 %-regeln skall f. n. i allmänhet göras inom ett år efter taxeringsåret. Tiden för ansökan har utsträckts till fem år efter taxeringsåret. Om eftertaxering medfört att regeln är tillämplig, kan ansökan göras inom ett år efter det att eftertaxeringen skett.

Slutligen kan nämnas att tidsgränsen för ansökan hos lokal skattemyndighet om rättelse av felaktighet i debetsedel — ett år efter det sökanden erhållit debetsedeln — har slopats, vilket betingats av att motsvarande tidsgräns inte finns för länsstyrelsens möjlighet att meddela rättelse.

Övergångsbestämmelserna

De nya bestämmelserna skall i princip tillämpas från ingången av år 1968. Vissa undantag från denna regel har föreskrivits dels för att undgå retroaktivitet och

dels av tekniska skäl. Sålunda gäller bestämmelserna om ansvarighet för den som företrätt juridisk person inte i fråga om skatt som innehållits före ikraftträdandet. Beträffande skatt på grund av taxering år 1967 och tidigare gäller äldre bestämmelser om beräkning av kvarskatteränta, minimibelopp för restitution av kvarstående skatt och fördelning av sådan skatt på uppbördsterminer, restitution av öskatt och restitutionsränta. Vidare gäller alltjämt nuvarande bestämmelser om avdrag för kvarstående skatt i fråga om sådan skatt som förfaller till betalning i mars och maj 1968 och hittills gällande bestämmelse om arbetsgivares och penninginrättnings skatteredovisning i fråga om skatt som inbetalas senast den 18 januari 1968.

Bestämmelserna om restavgift och tilläggsavgift gäller i princip inte skatt som har förfallit till betalning före den 1 januari 1968, såvida inte skatten fastställes till betalning efter nämnda tidpunkt. I så fall beräknas tilläggsavgiften som om skatten skulle ha betalats i januari 1968. Preskriptionsbestämmelserna gäller inte äldre skatt. Preskriptionsförlängningen om två år vid besvär av skattskyldig gäller dock från förordningens ikraftträdande och preskriptionsförlängningen för uttagande av skatt hos arbetsgivare tillämpas i mål och ärende som avgörs efter ikraftträdandet av de nya bestämmelserna. De nya besvärbestämmelserna gäller inte i fråga om besvär över beslut som meddelats före ikraftträdandet. Bestämmelserna om allmänt ombuds besvär rätt gäller dock även i sistnämnda mål om de avgöres först sedan bestämmelserna trätt i kraft.